

„Świąteczne zwyczaje”

20 XII – 24 XII 2021r



Kochane przedszkolaki!
Drodzy Rodzice!

Witam Wszystkich bardzo serdecznie!
Tym razem wyjątkowo poprzez stronę internetową.
Niestety nie będziemy mogli sobie złożyć życzeń łamiąc się opłatkiem podczas wspólnej Wigilii. Dlatego też już w tym miejscu pragnę Wszystkim złożyć życzenia świąteczne



Przygotowałam propozycję zajęć dla naszych przedszkolaków. Oczywiście jest to tylko propozycja. Zawsze od siebie można dodać coś ciekawego. Zwracam uwagę na Jasełka, które się pojawią już w drugim dniu. Ponadto bardzo proszę aby dzieci codziennie w miarę możliwości pogodowych, korzystały ze świeżego powietrza na własnym podwórku.

1. Czekamy na święta

• Gdzie jest pierwsza gwiazdka?

– uważne słuchanie opowiadania G. Kasdepke czytane przez Rodzica



„Gdzie jest pierwsza gwiazdka?” Grzegorz Kasdepke

Przed świętami Bożego Narodzenia wszędzie jest trochę zamieszania, nawet w niebie.

– Gotowi?! – krzyczy święty Piotr, ganiając nerwowo tam i z powrotem. – Możemy wreszcie zaczynać?

– Chwileczkę... – stęknął jeden z aniołów.

– Jak to: „chwileczkę”? – zirytował się święty Piotr. – Jest Wigilia, zaraz zrobi się ciemno, ludzie usiądą do stołu, a ty mi mówisz „chwileczkę”?!
Anioł spojrział na świętego Piotra z wyrzutem.

– Patrzcie go, jaki mądrała! Krzyczeć to każdy potrafi, ale zapytać, co się stało, zaproponować pomoc, pocieszyć, to już...

– A co się stało? – zapytał święty Piotr. – Mam ci jakoś pomóc?

– Chmura się zacięła! – jęknął anioł, ze wszystkich sił potrząsając białym obłokiem. – Nie mogę z niej wytrząsnąć śniegu! Po prostu... nie pada!

Święty Piotr przewrócił oczami!

– Z tymi aniołami czasami trudno wytrzymać!

– Przecież to nie jest chmura śniegowa – wycedził – tylko zwykły letni obłoczek! Gdyby udało ci się wytrząsnąć z niego choć jeden płatek śniegu, to byłby cud!

– Cuda się zdarzają... – przypomniał anioł, zaraz jednak tego pożałował.

– Proszę natychmiast odnieść obłok do magazynu! – ryknął święty Piotr. – I przynieść tu chmurę śniegową! Raz, dwa! Boże Narodzenie za pasem, a na dole jeszcze nie ma śniegu!

Skandal!

Winowajca wołał nie dyskutować ze świętym Piotrem; dobry z niego święty, ale trochę raptus, szczególnie przed Gwiazdką. Zwinął obłok i poleciał do magazynu.

Tymczasem do świętego Piotra podszedł inny anioł. Miał bardzo niewyraźną minę.

– Co się stało?

– Noo... – Anioł uśmiechnął się niepewnie.

– Co „no”? – Święty Piotr spojrział na niego podejrzliwie. – Święty Mikołaj już jedzie?

Anioł skinął głową. – Noc gotowa?

– Gotowa.

– Pierwsza gwiazdka na miejscu?

Anioł chrząknął niepewnie.

– Słucham? Gdzie jest pierwsza gwiazdka?!

– No właśnie...

– Co „no właśnie”?!

– No właśnie nie wiem... – bąknął anioł. – Jeszcze wczoraj świeciła sobie tam, z boku, a teraz...

Święty Piotr poczuł, że zaraz nie wytrzyma i oskubie komuś skrzydła.

– Gdzie jest pierwsza gwiazdka?! – ryknął, i to tak, że całe niebo się zatrzęsło.

– Tutaj! – odpowiedział mu gdzieś z dołu cichy głosik.

– Gdzie tutaj?!

– Nad lasem!

Święty Piotr i aniołowie wychylili się zza chmur.

– Co ty tam robisz? – zapytał święty Piotr. – I dlaczego pojawiłaś się tak szybko?

– No jak to? – usłyszeli w odpowiedzi. – Przecież ja zawsze jestem pierwsza...

Święty Piotr otarł pot z czoła. No i gadaj tu z nimi wszystkimi! Nikt go nie słucha! Wszyscy robią to, co im się żywnie podoba!

Zaraz jednak poweselał...

– Hej! – krzyknął. – Pierwsza gwiazdka na niebie! Wiecie, co to znaczy?!

– Że zaczęły się święta! – wrzasnęły anioły.

– A zatem... wesołych świąt! – Święty Piotr uśmiechnął się szeroko.

– Wesołych świąt! – zaśmiały się anioły.

A pierwsza gwiazdka tylko mrugała do nich wesoło...

Rozmowa na podstawie opowiadania:

Co takiego wydarzyło się w niebie?;

Dlaczego tak ważne było znalezienie gwiazdki?;

Jak zakończyła się ta historia?.

• **„Gwiazdki na niebie”** – batik na papierze.

Dzieci rysują na białym kartonie świecą kształt gwiazdki – może być najprostszy, składający się jedynie z przecinających się linii prostych (mocno przyciskają świecę do kartonu i poprawiają linie kilka razy). Następnie malują cały karton farbami akwarelowymi (muszą być dobrze wymieszane z wodą) w ciemnym kolorze.

• **Rysowanie świątecznego obrazka** podczas słuchania kolęd i pastorałek.

• **„Błyszczące gwiazdki”**.

Dzieci dostają gwiazdki wycięte z papieru. Przygotowujemy według możliwości: brokat, cekiny, złoty lub srebrny papier (błyszczący), tasiemkę lub sznurek. Dzieci dostają lub wycinają gwiazdki; ozdabiają je według własnej inwencji; skleją dwie gwiazdki razem, wcześniej wkładając w środek sznurek. Można je wykorzystać jako dekorację choinki lub swojego pokoju.

2. Świąteczne zwyczaje

• **„Jasełka”** – nauka słów i melodii fragmentów kolęd.

• **Rozwiązywanie zagadek na temat teatru:**

Choć to nie rolnik, lecz rolę ma.

Często w teatrze lub w filmie gra. (*aktor, aktorka*)

Bez tej kartki małej do teatru nie wejdiesz wcale. (*bilet*)

Gdy obejrzysz przedstawienie,

czym nagrodzisz aktorów na scenie? (*brawami, oklaskami*)

Niczym w kinie światło gaśnie.
Tu na pewno nikt nie zaśnie.
Są aktorzy i kurtyna.
Piękny spektakl się zaczyna. (*teatr*)

Następnie dzieci: dzielą je na sylaby i podają liczbę sylab (mówią i pokazują na palcach); podają pierwszą sylabę; podają ostatnią sylabę; określają pierwszą głoskę; próbują określić ostatnią głoskę.

- **„Trzej Królowie”** – plastyczne zaplanowanie rekwizytów dla króla.
Przygotujmy szablon korony, cekiny, farby z brokatem, klej i ozdabia koronę dla króla.

- **„Zwierzęta w szopce”**
– wylepianie z plasteliny zwierząt, które mogłyby się znaleźć w szopce.

3. Pierwsza gwiazdka.

- **„Jasełka”** – nauka słów i melodii fragmentów kolęd.

- **„Nocny spacer”** – zabawa na koncentrację.
Zabawa w parach. Jedna osoba z pary ma zawiązane oczy. Druga wymyśla jakiś sygnał (powtarzana sylaba, np. u-hu; ku-ku; pa-pa, ale każda musi być inna). Osoba bez opaski powtarza sylabę półgłosem, a druga osoba musi podążać za słyszonym sygnałem. Należy wyznaczyć linię, skąd wyruszamy i dokąd mamy dojść.

- **„Malarze”** – zabawa ruchowa.
Jedna osoba jest malarzem. Ma ono zadanie pokazywać całym ciałem różne rzeczy lub czynności. Druga osoba całym ciałem naśladuje ruchy wskazywane przez prowadzącego i odgaduje nazwę rzeczy lub czynności.

- **„Gimnastyka buzi i języka”** – ćwiczenia oddechowe.
Mówienie na wydechu. Dzieci nabierają powietrze nosem do brzucha, a następnie wypowiadają wyliczankę: Każdy aktor o tym wie, by nie mówić źle – dzieci wypuszczają powietrze buzią (na jednym wydechu). Ćwiczenia ortofoniczne: brr, bzy – dzieci powtarzają na zmianę. Ćwiczenia języka: wysuwanie języka do przodu – język wąski i szeroki; liczenie językiem dolnych i górnych zębów; ćwiczenia szybkiego wymawiania głoski r.

- **Spacer po ogrodzie.**
Zabawy na śniegu – jeżeli są dogodne warunki atmosferyczne. Sprawdzenie, czy w karmniku jest pokarm i ewentualne uzupełnienie go.

- „Jasełka”

– utrwalenie słów i melodii fragmentów kolęd oraz tekstów opanowanych przez dzieci.

- **Wspólne śpiewanie kolęd.**

N. zaprasza wszystkie dzieci zgromadzone w sali do wspólnego śpiewania kolęd. Wyjaśnijmy dzieciom, że wspólne śpiewanie kolęd nazywa kolędowanie i jest to stary zwyczaj, który powinno się podtrzymywać. Możemy wtedy cieszyć się z całą rodziną, że jesteśmy razem. Podczas kolędowania można wyrażać swoją radość uśmiechem, klaskaniem i ruchami.

- **Rozmowa na temat zwyczaju składania życzeń.**

Odwołujemy się do doświadczeń i wiedzy dzieci na temat zwyczaju składania życzeń: Czego życzą wam rodzice, dziadkowie podczas składania życzeń?; Czego wy im życzyście?; Czego można życzyć swoim najbliższym?. Dzieci swobodnie odpowiadają na pytania. Następnie wspólnie układamy treść życzeń dla najbliższych.

Podkreślamy, że nie należy się wstydić składania życzeń, bo to jest bardzo miłe.

I tak dotarliśmy już do końca proponowanych zadań.

Zaczynają się Święta!

Czas odpoczynku i wspólnych chwil przy świątecznym stole!

Jeszcze raz życzę Wszystkim co najlepsze i do miłego spotkania po Świętach!

DO ZOBACZENIA!!!

